

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 3T/17/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010073
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2012:4212010073.1

TRESTNÝ ROZKAZ V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno konajúci samosudcom JUDr. Martinom Ivanom vydáva podľa § 353 odsek 1 Trestného poriadku tento

rozhodol:

Obvinený

X. N., nar. XX.X.XXXX v M., trvale bytom M., ulica P. číslo XXXX/XX, prechodne bez prihlásenia bytom M., Z. ulica číslo XX, na slobode,

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplývala povinnosť vyživovať svoju dcéru V. N., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu v Komárne sp. zn. 12C/204/2006 zo dňa 11.01.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.01.2007 a ktorým súd schválil dohodu oboch rodičov dieťaťa, bol obvinený zaviazaný prispievať na jej výživu mesačne sumou 2.000,- Sk (66,39 €) do rúk matky dieťaťa P. N., bytom M., U. ulica číslo XX/XX, túto povinnosť si zavinene neplnil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, ktorý stav si však zavinil dobrovoľne, nakoľko ostatný pracovný pomer, ktorý mu umožňoval riadne a včas platiť súdom stanovené výživné, bol ukončený dohodou zo strany obvineného a následne nevyvinul ani najmenšie úsilie sa riadne zamestnať, počas celej kritickéj doby neplatenia výživného žil a býval v Maďarskej republike, kde sa uspokojil len s príležitostnými prácami, ktoré mu zabezpečovali príjem na jeho obživu a hoci matka oprávneného dieťaťa poberá od 01. marca 2008 až doposiaľ náhradné výživné v rozsahu vyživovacej povinnosti obvineného, ten v období od 01. septembra 2007 až do jeho vzatia do vyšetrovacej väzby, teda do 22. júla 2011 zaostal na výživnom na svoju nezaopatrenú dcéru V. N., ktorá sa štúdiom naďalej pripravuje na svoje budúce povolanie, v celkovej sume 3.012,60 € (94.000,- Sk), ktoré výživné dlhuje matke dieťaťa P. N.,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona v úmyselnej forme zavinenia.

Za to ho súd

odsudzuje

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, za zistenia pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a prirážajúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obvineného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa vo výroku o treste ruší trestný rozkaz Okresného súdu Komárno zo dňa 15.12.2011 spisová značka 1T/149/2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Poučenie:

Proti trestnému rozkazu môžu podať odpor do 8 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde obvinený, osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, prokurátor a poškodený, pokiaľ mu bola priznaná náhrada škody.

Ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba v lehote odpor, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie. Pri prejednávani veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu, ani výrokom o ochrannom opatrení obsiahnutými v trestnom rozkaze.

Poškodený môže podať odpor len proti výroku, ktorým mu bola priznaná náhrada škody. Ak poškodený podal odpor, trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody, pričom samosudca odkáže uznesením poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Rovnako sa postupuje aj vtedy, ak odpor proti výroku o náhrade škody podá iná oprávnená osoba.

Zúčastnená osoba môže podať odpor proti výroku, ktorým bolo uložené ochranné opatrenie.

Poškodený môže vziať súhlas s trestným stíhaním vedeným pre prečin uvedený v § 211 Trestného poriadku späť až do času, kým je trestný rozkaz doručený niektorej z osôb uvedených v § 355 odsek 1 Trestného poriadku.

Obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, poškodený, zúčastnená osoba, ako aj prokurátor sa môžu výslovným vyhlásením vzdať práva podať odpor a okrem poškodeného môžu výslovným vyhlásením vziať podaný odpor späť, a to až dovtedy, kým prokurátor neprednesie na hlavnom pojednávaní obžalobu; po tomto vyhlásení už nemôžu odpor podať.

Ak bol odpor podaný v lehote, nebol vzatý späť a prokurátor na hlavnom pojednávaní predniesol obžalobu, trestný rozkaz sa ruší.

Ak odpor nebol podaný v ustanovenej lehote alebo podaný odpor bol vzatý späť alebo sa oprávnená osoba vzdala práva podať odpor a obvinený súčasne vyhlásil, že nesúhlasí, aby odpor podala v jeho prospech iná oprávnená osoba trestný rozkaz sa stane právoplatným a vykonateľným.

V prípade podania odporu sú obvinený, jeho obhajca, poškodený a jeho splnomocnenec, zúčastnená osoba, zákonný zástupca poškodeného alebo zúčastnenej osoby povinní najneskôr s podaním odporu písomne oznámiť súdu návrhy na vykonanie dôkazov. Vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré týmto osobám boli známe v čase doručenia trestného rozkazu, môže súd odmietnuť. (§240 odsek 3 Trestného poriadku). Ak obvinený navrhuje na hlavnom pojednávaní vypočuť svedkov, ktorých výpovede navrhol prokurátor v obžalobe iba prečítať, je povinný to bez meškania písomne oznámiť súdu, inak ich súd na hlavnom pojednávaní bude môcť prečítať aj bez jeho súhlasu; to neplatí ak nastala nová okolnosť, ktorá nebola obvinenému známa v čase doručenia tohto trestného rozkazu.

V návrhu na vykonanie dôkazov treba uviesť okolnosti, ktoré sa nimi majú objasniť, a ak ide o svedka, treba uviesť skutočnosti, na ktoré má byť vypočutý. Dôkazy musia byť označené tak, aby ich bolo možné na hlavnom pojednávaní vykonať okrem prípadov, keď vykonanie dôkazu zabezpečí ten, kto jeho vykonanie navrhol.

Ak sa navrhuje výsluch svedka alebo znalca a navrhovateľ oznámi, že nemôže zabezpečiť jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní a žiada preto súd o jeho predvolanie, treba uviesť údaje o jeho totožnosti a bydlisku, inak súd vykonanie tohto dôkazu spravidla odmietne (§240 odsek 4 Tr. por.).